

gjøre Indkjøb af fremmede Stambdyr, eller at Utaalmodigheden skulde være saa stor, at man ikke kunde vente endnu i nogle Aar, da vilde jeg absolut foreslaae som det mindst farlige Experiment, at danne et nyt Stod ved Siden af det gamle frederiksborgske, og at det da skulde tilvejebringes ved at tage 20 til 30 af de bedste Hopper af Landracen, som ved Siden af en udbræget Ridehesteform tillige kunde opvise noget Slægtsskab med den gamle frederiksborgske Race. Jeg troer, at der vil findes af den Slags baade i Egnen af Frederiksborg i Nordsjælland og i Odsherred. Til dette Stod skulde nu udelukkende i een eller to Generationer holdes Hingste af det frederiksborgske Stutteri af de Bedste af dem, der findes, og Afkommet vil da uden Tvivl efter et Par Generationer ved tilstrækkelig Omhyggelighed med Hensyn til Forpleining og Uddannelse komme til at staae det gamle frederiksborgske nær og afgive gode Landstodhingste, om disse end i edelt Præg kom til at staae noget tilbage for de rene Frederiksborgere. Spørger man nu, om der da i vor Landrace findes tilstrækkelig gode Individuer, upaavirkede af de sidste Decenniers Krydsningsystem saaledes, at man derpaa kan begrunde Haabet om et Opsving af Landhestavlens i Almindelighed, uden Indblanding af andre nærliggende Racer, maa jeg for mit Bedkommende besvare det bekræftende. Jeg erkjender at Landstutterihingstene af Yorkshireracen have gjort megen Skade navnlig derved, at de bedste Hopper ved Præmier ere loffede til dem, men Skaden er ikke saa stor, som man antager, thi største Delen af Afkommet er heldigvis gaaet ud af Landet igjen, og dernæst have Landstutteriets Hingste i det sidste Aar ikke været stærkt benyttede. Dyrskuerne vise ogsaa, at der endnu findes gode Hopper af den nationale Race; thi medens Bonden i Reglen foretrækker at lade de bedste Hingstplage castrere fremfor at lade dem vore op til at blive Stodhingste, fordi det ikke betaler sig — Noget, som et fornuftigt Præmiesystem i større Omfang skulde høde paa — og som Følge deraf Udvalget af Hingste ikke har været stort, og de ved vore Dyrskuer have frembragt et lidet lysteligt Skue, saa er det ikke Tilfældet med de gode Følhopper, thi Bonden sælger som bekendt sjæl-

den eller aldrig en god Følhoppe. Efter min Mening er altsaa enhver Krydsning med fremmedt Blod et farligt Experiment paa Stutteriets nuværende Standpunkt, og jeg haaber, at det heller ikke vil stee; thi i mine Tanker vil det omtrent være det Samme som Tabet af den sidste Mulighed for at bevare vor gamle frederiksborgske Race, i hvor megen Fornulighed de nye indkjøbte Stambdyr end have med den nuværende Stamme. Den nuværende Bestand er rigtignok et Krydsningsprodukt, men som nu netop er paa det Punkt, at det indblandede fremmede Element, som altid har været det underordnede, er i Begreb med at forsvinde, saa at det engelske Fulblods Racetræk saa at sige ikke mere kan kendes i Stammen, medens det gamle frederiksborgske Præg er aldeles fremherskende. Men fordi denne Krydsning er lykkes, er det ikke sagt, at en ny Krydsning vilde føre til et ligesaa gunstigt Resultat; det modsatte vilde tværtimod med største Sandsynlighed kunne ventes. Jeg skal i den Anledning henvise til Rapporten for Aaret 1860 om de kongelige Stutteriers Tilstand og Virksomhed, afgiven af den afdøde Landstutmester; han siger deri paa Bladet Pag. 10, nederst paa Siden — jeg skal med den ærede Formands Tilladelse oplæse det: — „naget den ældre Stutteriraces Parring med Fulblodsracen i første, endog i de første Generationer, kan give et værdifuldt Afkom som Brugshest, maa man dog vogte sig for at vedblive for længe med Fulblodets Afbenyttelse, da Afkommet i saa Fald staaer Fare for at faae flere af dettes Egenstaber end ønskeligt for Brugsheste i Almindelighed.“ — Dette er saaledes udtalt af den afdøde Landstutmester, der som bekendt ikke var Modstander af Krydsningssystemet. Men ligesaa lidt som jeg vil tilraade Krydsning med engelsk Blod, vil jeg tilraade den med orientalsk Blod eller andet fremmedt Blod, idetmindste for Diebliffet. Jeg vil indrømme, at der flere Steder træffes Hesteracer, som have Lighed med den frederiksborgske; men jeg betvivler, at man noget Sted vil kunne finde en Race eensartet nok til uden Fare at kunne blandes med den frederiksborgske, og Sikkerhed er jo netop det, som vi allermeest have Behov ovenpaa den megen Usikkerhed og Tamlen og Vallen frem